

kaldte nul-indkomster. Netop derfor har finansministeren nedsat et hurtigt arbejdende udvalg, der skal gennemføre en vurdering af mulighederne for en ansvarlig lovgivning inden for dette område. Det nødvendiggør, at man ikke utilsigtet rammer selvstændige erhvervsdrivende.

På denne baggrund mener venstre, at man bør afvente udvalgets arbejde, inden der træffes beslutning om eventuel lovgivning.

Et tredje mindretal (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler, at man stiller det krav, at kompliceret lovgivning underkastes en forudgående faglig korrekt behandling. Dette er ikke sket med det foreliggende forslag. Lovforslaget bygger på beskatning på grundlag af privatforbruget. Dette begreb er ligningsmæssigt vanskeligt at definere. Forslagsstillerne erkender det indirekte ved at fastslå, at finansministeren skal fastlægge de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget. Mindretallet forudser, at en gennemførelse af de foreslåede principper vil resultere i vanskelige klagesager, som kan føre til risiko for sammenbrud i skatteadministrationen og klageinstansen. Mindretallet erkender, at spørgsmålet om de såkaldte nul-indkomster må analyseres med sigte på at gennemføre sådanne foranstaltninger, at misbrug af gældende regler kan forhindres.

Mindretallet ønsker i denne forbindelse at pege på et andet forslag til en løsning, som er bilagt betænkningen. Vi ønsker dette samt eventuelle andre forslag belyst i det af finansministeren nedsatte udvalg, forinden mindretallet tager endelig stilling til lovforslaget.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et flertal (Grünbaum (S), Heinesen (S), Per Hækkerup (S), Egon Jensen (S), Søren Jensen (S), Bernhard Baunsgaard (RV), Dahlgaard (RV), Børge Johansen (CD), Ømann (SF) og Arne Bjerregaard (KrF)):

Den foreslåede nye § 28 affattes således:

„§ 28. Hvor en skattepligtig person har foretaget skattemæssig afskrivning, ned-

skrivning på varelagre og varepartier indkøbt på bindende kontrakt, henlæggelse til investeringsfond eller indskud på etableringskonto, og den skattepligtige indtægt derved bliver mindre end det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, som indkomsten, sammenholdt med formuebevægelsen i indkomståret, giver plads til, ansættes den skattepligtige indkomst til dette beløb, jfr. dog stk. 4. Forhøjelsen af indkomsten skal dog ikke kunne overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget.

Stk. 3. De skattemæssige afskrivninger i stk. 1 omfatter ikke afskrivninger, der er bundet til det enkelte år, og som fortabes, hvis de ikke foretages i det pågældende år.

Stk. 4. Begrænsning af afskrivninger m. m. efter stk. 1 skal dog ikke ske, hvor privatforbruget ikke overstiger 50.000 kr., og differencen mellem den skattepligtige indtægt og privatforbruget er mindre end 20.000 kr. Overstiger privatforbruget 50.000 kr. nedsættes differencebeløbet med 1.000 kr. for hver fulde 1.000 kr., privatforbruget er større end de 50.000 kr. For skattepligtige, der første gang har etableret selvstændig virksomhed i indkomståret eller inden for de sidste 4 år forud for dette, sker der ingen begrænsning af afskrivninger m. m. efter denne lov.

Stk. 5. En skattepligtig, hvis skattepligtige indtægt er forhøjet efter reglerne i denne lov, fortaber ikke derved de pågældende afskrivninger m. m., idet disse umiddelbart af den skattepligtige kan overføres til et senere regnskabsår.

Bemærkninger.

Ad stk. 1 og 2.

Ved ændringsforslaget til stk. 1 indføres begrebet „det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug“ i selve lovteksten.

Allerede i bemærkningerne til lovforslaget blev det anført, at det privatforbrug, der skal lægges til grund for en eventuel begrænsning af adgangen til afskrivning m. m., er det samme som normalt anvendes ved skatteligningen, og at der således ikke stilles krav om anvendelse af et nyt begreb, der ville pålægge skattemyndighederne nye ar-